

Nešťastný souboj v Klamovce

Starým vrstevníkům pražským dojísta utkvěl v paměti souboj dvou mladých šlechticů. Jeden z nich byl v polovině let sedmdesátých znám celé Praze podivnou výstředností. Byl to asi dvacetiletý nebo o málo starší krátkozraký mladík, neobyčejně štíhlé postavy, bledé tváře, držení poněkud nahrbeného, jako nalomeného, a ten i za nejužších mrazů chodil po Praze v tenkých lakovaných střevicích, v tenoučkových nohavících, v lehoučkém žakýtku, hezky otevřeném, nezapjatém, v bílé neb strakaté vestičce letní, bez rukaviček nebo v heboučkových rukavičkách plesových. - - - Jemu však zima nebyla, nebo se aspoň tak tvářil, a když se kdekdo z mrazu uchýloval pod střechu, ten výstřední aristokrat konal Prahou dlouhé procházky. Byl to princ Vilém Auersperg. (I. Herrmann, Praha před 50 lety)

Psal se rok 1876. Dvaadvacetiletý kníže Wilhelm Auersperg sloužil v 13. dragounském pluku¹, což mu dávalo právo užívat titul princ. Rozhodl se získat půvabnou komtesu Annu z Waldsteinů, ale ta věnovala svoji přízeň jinému. Jejím ctitelem byl hrabě Leopold Kolowrat², kterému psala milé a něžné dopisy. Když se to dozvěděl Auersperg, rozhodl se svého soka znemožnit. Nejenže se oba pohybovali ve stejných společenských kruzích, ale čtyřiaadvacetiletý Kolowrat rovněž sloužil ve stejném pluku coby jednorozční dobrovolník.

Ješitný a namyšlený Auersperg začal Leopolda soustavně pomlouvat. Dokonce rozhlásil, že Kolowrat kdysi jako pokladník studentského spolku Theresiana zpronevěřil společné peníze. Takové nařčení stačilo, aby některé aristokratické rodiny přestaly zvat Kolowrata na návštěvy. Ten se brzy dozvěděl, kdo za tím stojí a vyzval Wilhelma na souboj. Protivník se vyjádřil naprosto pohrdavě ve smyslu, že on, princ a důstojník se přece nebude bít s pouhým desátníkem. Tím spíš ho Kolowrat vyzval podruhé, ale byl znova odmítnut. Možná i proto, že se princ souboje obával, když byl tak silně krátkozraký, že ani na ulici nevycházal bez cvikru.

Uražený a ponížený Kolowrat se pak zbavil všech skrupulí a přišel k vlaku, kterým měl princ Wilhelm odjet do Prešpurku. Přímou na peróně mu Leopold zcela obyčejně a rázně nafackoval, pěkně na veřejnosti a před mnoha svědky. Napadený utekl do vlaku a patrně doufal, že tím celá věc končí. Jeho strýc Carlos se však náramně rozhořčil: „To je naprosto nepřijatelné, aby někdo zpoličkoval Auersperga!“ Svému synovci pak nařídil, aby se stal vyzyvatelem, že takovou urážku odčiní jedině souboj. To nebyl případ několika furiantů; tehdy šla stranou jak bohobojnost, tak respekt k zákonům, protože šlechtická čest byla nade vše.

A tak v sobotu 6. května 1876 odpoledne se do Klamovky³ sjelo šest kočárů s lidmi, kteří měli sledovat souboj na pistole. Bylo stanoveno, že duel skončí, pokud jeden z akterů zůstane ležet, a střílelo se na 15 kroků. První rána Kolowratovi selhala a Auersperg chybil. Druhá rána dopadla přesně opačně - Auerspergovi selhala zbraň a Kolowrat chybil. Dlužno podotknout, že kníže se choval dost lehkomyšlně a ležérně - střílel s cvikrem na nose a s doutníkem v ústech. Rozhodla třetí rána - Auersperg opět chybil a byl zasažen do břicha. Nazítří zemřel. Kolowrat odjel po souboji do Vídně. Tam byl uvězněn v Josefských kasárnách, ale císař ho nakonec omilostnil.⁴

Anna vstoupila do kláštera benediktinek na Smíchově. (<http://www.starysmichov.cz>)

Hrabě Leopold Filip Kolowrat-Krakowsky se oženil v USA v roce 1884, zde se mu narodil první syn Alexander, přezdívaný Saša. Ten se do povědomí Čechů svojí kariérou automobilového závodníka zapsal možná víc, než otec. Jeho sourozenci se již všichni narodili v českém Týnci u Klatov, počínaje rokem 1887. Dospělosti se dožily čtyři děti ze sedmi.

Hr. Leopold Kolowrat zemřel ve Vídni ve stáří 68 let, a to dne 19. března 1910. Za svého života spravoval sídla v Týnci, Meierhöfenu a Vídni. Patřil mu Nový Kolowratský palác v ulici Na Příkopě č. 17 v Praze. Začátkem 20. století byl poslancem Českého zemského sněmu a Říšské rady. Císař mu udělil Řád železné koruny II. třídy⁵.

¹ <https://forum.valka.cz/topic/view/48513/Dragounsky-pluk-c-13-1867-1918>

² Kolovratové (dnešním pravopisem) jsou starobylý český šlechtický rod, původem ze stř. Čech, jehož historie sahá až do konce 13. století..

³ Smíchovské letní sídlo Clam-Gallasů. Zámek byl zbořen pro zchátralost v roce 1933, z téže doby je fotografie.

⁴ Někde se uvádí, že byl z monarchie vypovězen, jinde se píše, že hned po souboji utekl do Ameriky a omilostněn byl až omnoho let později.

⁵ Tento řád obdrželi např. Fr. Palacký (II. třída), Antonín Alois Pražák (I. třída), F. L. Rieger (II. třída), E. Holub (III. třída), Ant. Dvořák (III. třída), Vojtěch Hynais (III. třída), Frant. Ženíšek (III. třída), Frant. Křížík (III. třída), Emil Kolben (III. třída), Josef Mocker (III. třída) a mnoho dalších.